

En fyrvaktares liv

Karin Gröndahl, dotter till Oskar Eriksson

Oskar Eriksson föddes den åttonde juli 1907 på Singö, en ö i Roslagen utanför Stockholm. Han föddes som femte barnet i en barnaskara av åtta bröder. Familjen levde på jordbruk och fiske.

Svenska Högarna där Oskar Eriksson hade sin första fyrplatstjänst.

Efter folkskolan uppmanades pojkarna att söka arbete på båt. Alla utom näst yngste brodern arbetade en tid till sjöss. Oskar arbetade några år på lastbåtar. Efter en tid sökte han sig till arbete på fyrplatser. Det blev Svenska Högarna och Söderarm, med växelvis ensamarbete på Tjärvens fyr. 1933 började han arbeta på fyrskeppet Svenska Björn, som låg i Ålands hav. Proviantering och postärenden gjordes på Furusund och Köpmanholmen.

Tjärvens fyr. Observera den vakthavande soldaten med hund.

Fyrskippet Svenska Björn. Oskar längst upp till höger och längst ner till höger Lill-John Jansson född på Gräskö och bosatt i Furusund. Lill-John var aktiv under smuggeltiden.

På Furusunds poststation arbetade en kvinna från Ununge i Uppland. Vid Oskars och kvinnans möte uppstod kärlek. Den tredje februari 1935 gifte de sig i Blidö kyrka. De fick tre barn: Britta, Karin och Pelle.

Oskar arbetade på fyrskippet Svenska Björn i 22 år. Under de åren bodde familjen på Furusund. Hustrun Anna arbetade på posten i Furusund och barnen gick i skolan där. Oskar längtade efter fast mark under fötterna.

*Ovan: Svartklubbens maskinrum.
Nedan. Oskar putsar "trisserna".*

Oskar utanför Svartklubbens fyr.

Besvärliga isförhållanden 1954. Fr. hö. Lotsen Evert Söderholm, fyrmästare Hjalmar Söderström, pojkbarna Torbjörn Själlander och Pelle Eriksson. på väg ut till Svartklubben efter proviantering.

1955 fick Oskar fast tjänst som fyrvaktare på Svartklubben utanför Singö. Samtidigt hade Anna p.g.a. sjukdom förlorat synen och fick sjukpension. Det innebar att Anna kunde flytta med till Svartklubben. Sonen Pelle, som då var 10 år, följde också med för att gå i skolan på Singö, vilket innebar inackordering i familj under veckorna under terminerna. Det var inte alltid så lätt. Till glädje för Pelle fanns det en pojke, Torbjörn Själlander, som också bodde på Svartklubben. Det blev mycket lekar och äventyr.

Jag, Karin, gick i skola och bodde på internat utanför Stockholm. Vid storhelger reste jag till Svartklubben. Jag minns med glädje julkalasen där. Det var roligt. Vår syster Britta blev kvar på Furusund, gifte sig och fick fyra döttrar. I början av 1960-talet flyttade Pelle från Svartklubben till Stockholm för studier och värnplikt. Samtidigt pågick automatiseringen av fyrarna och utvecklingen gick fort.

Oskar fick cancer i vänster kind och behandlades på Karolinska sjukhuset. Det blev långa och många resor.

Svartklubbens fyr blev automatiserad och därmed avfolkad. Lotsstationen var flyttad till fastlandet, Kalvskäret på Singö.

1962 erbjöds Oskar och Anna en tjänst som fyrmästare på Eggegrunds fyrplats. Under våren gick flyttlasset dit. Fyrplatsen Eggegrund var större än Svartklubben och ligger längre ut i Bottnhavet. Det gick inte att resa iland lika lätt. Det blev ofta resa med helikopter.

Oskar hade nu fått besvär med hjärtat och 1968 blev han pensionerad och kunde flytta hem till Furusund.

Hösten 1972 dog Oskar i en hjärtinfarkt. Han satt i lugn och ro och lagade nät när det hände. Min uppfattning är att han var nöjd med livet, som det hade utvecklats.